

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebus Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

7 De Desolationis effectis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59608)

malignas molestias, serupulos, tristitias, rati-
ones falsas, & alias id genus persecutiones, quo-
bus profectum illum impediatur. Occultè de-
inde procurat in Proficiētibus prætextu boni
finis, non veri, sed apparentis. De qua re i-
dem Pater sic scribit Quoties cōtingit aliqua
suggestione deprehendi hostem ex cauda sua
serpentina, id est, sine malo, quem nobis sem-
per insinuare studet, tunc plurimum iuuat re-
uoluerè discursum totum, & notare, quid ab
initio prætexuerit bōna cogitationis, & quo-
modo præcedentem spirituali gustus suauita-
tem, animoq; serenitatem sensim amouere, ac
venenum suum infundere tentarit.

TERTIA causa desolationum est ange-
lus bonus, maximè in hominibus peccato-
ribus, & malæ vitæ, Illis, inquit idem Pater,
qui facile peccant lethaliter, & peccatum pec-
cato addunt, spiritus bonus conscientiam prun-
git assidue, & per synderesis rationisq; officinā
a peccando deterrere.

De Desolationis effectis.

CAP. VII

PRIMVS effectus Desolationis est, quem
describit S. Bonauent. Tentatio, inquit,
deuotorum maximè tempore desolationis esse
basitare, quod gratia consolationis non sit à
Deo,

Tom. de
proc. vit.
relig. c. 21.

Deo, sed à seipso naturalibus conatibus procedens, vel à damone ad illudendum immissa. Et addit. Horum typum gerunt Apostoli, qui tempore passionis Christi adeò obscurati sunt fide, et iam fere dissentirent ab his, quae crederant. Vnde qui ibant in Emmaus dicebant. Nos sperabamus, &c. Solet autem, vt habet B. P. Ignatius, Sophisticis argumētis quibusdam veri speciem pra se ferentibus latitiam illam in anima repletam impugnare.

SECUNDVS effectus est excitare grauiissimas quasque tentationes, vt de fide, de blasphemia, de desperatione, quod à Deo non ametur, quod opera sua sint Deo ingrata, quod non poterit perseverare in bonorum operū exercitatione, quod iam reprobus sit & damnatus. deinde iniicere cogitationes monstrosas. & horribiles, quales *Psal. 103.* David descripsit videtur, dum ait. *Posuisti tenebras, & facta est nox. in ipsa pertrāsibunt omnes bestiae siluae. Catuli leonum rugientes & rapiant, & quarant à Deo escam sibi.* Itaque videntur sibi videre omnes inferni daemones catenis ferreis solutos vt ipsos desolatos deuorent.

Si quæras, vnde nascantur cogitationes tam monstrosæ & horrendæ? ab animone desolato, an à damone? Respondeo, nasci posse

MEDITANDI PARS III. 495.

posse ab vtrifq;. Quod enim à nobis non-
 nunquam oriantur, inde liquet, q̄ Christus *Matt. 9.*
 apud Matthæū dixerit Pharifæis. *Quid cogi-*
tatis mala in cordib. Vestris? Quod verò à dæ-
 mone, patet ex cogitatione diabolica Iudæ
 de p̄dendo Christo: nā S. Ioannes dicit. *Cum Ioan. 13.*
diabolus iam misisset in cor, & traderet eū Iu-
das. Si rursū scisciteris, vnde dignosci queat,
 ab vtro profectæ sint? Respōdeo cum S. Ber-
 nardo, id admodum difficile esse cognitu,
 immo quasi impossibile, nisi ab eo qui Spi-
 ritus sancti dono, quod Apostolus vocat,
Discretionem spirituum, præditus sit, *Quam- 1. Cor. 12.*
libet enim, inquit, quis omni custodia ser-
uet cor suum, & omnia qua intra se mouetur,
vigilantissima intentione obseruet, etiam si diu-
turnum forte in his habuerit exercitium, &
frequens experimentum: non poterit tamen ad-
purum in se dignoscere, discernereue ad inuicē
malum innatum & malum seminatum. Et
concludit. Nec multum refert nostra scire,
unde inest nobis malum, dummodo inesse scia-
tur. Vigilandum potius, & orandum vnde
unq; sit, ne consentiamus.

De remediis contra Desolationem.

C A P. VIII.

REMEDIORVM duo genera adsignabo.
 vnum erit de rebus agendis, alterum de
 fugi-